

Alavere kooli leht

MÄGRA MIKU

POSTIPAUN

26.10.2007

nr 1 2007/2008 õa

SEEKORD KOOLILEHES:

SAAGE TUTTAVAKS:

ÕP RAINE SAVOLAINEN,

ÕP HEIDI VAARMANN,

ÕP LAUR LEETJÕE,

ÕP NELE GELLERT

ÕPILASED KÄISID:

NOVAATAL,

PALAMUSEL JA ELISTVERES

KOOLIS TÄHISTATI:

ÕPETAJATE PÄEVA,

HÕIMUPÄEVA

Uue, 2007./2008. õppeaasta eel ei vallanud mind, kooli direktorit tegelikult mingisugused erilised ootused. Augustikuu viimasel nädalal oli peamiseks mureks leida kolm uut õpetajat ja õppetöö kuidagimoodi käivitada. Ei ole ju selles

midagi uut ega harukordset! Õnneks uued õpetajad tulidki – Nele Gellert, Heidi Vaarmann, Laur Leetjõe ja Raine Savolainen – kõik kuidagi varasemast seotud Alavere kooli või selle piirkonnaga. Pean ütleva, et “Õpetajate Lehes” kuulutatud õpetajaotsingutest ei olnud keegi huvitatud, uued õpetajad leiti tänu abivalmis, missioonitundega inimestele ja “otsekontaktidele”.

Selle õppeaasta suure muutusena võiks välja tuua Alavere Põhikooli liitumise eKooliga. Juunis tegime sellega tutvust ja septembrist kasutame. Õpetajad on olnud eKoolile üleminekul väga toimekad. Kõik on sujunud rahulikult, nagu mulle tundub, meie koolile kohaselt. eKool on meie jaoks ennekõike vahend osutamaks õpilaste ja lastevanemate tähelepanu koolis kõige olulisemale – õppimisele. Õppimisele pöörame sel õppeaastal suurt tähelepanu. Ja mitte ainult õppeainete õppimisele, vaid ka kõigele sellele, mis avardab silmaringi ja aitab kaasa kodanikuks kujunemisele. Õpivad nii õpilased kui ka õpetajad ja hea oleks, kui ka lapsevanemad. Üha enam meenuvad eelmise õppeaasta põhikoolilõpetajate nn “viimases sõnas” öeldud Jaan Kaplinski luuleread:

Kõik muutub miski ei muutu
ajast ajatu siin ja nüüd
ka selles mis meid ei puutu
püsib terake meie süüd.

Renna Reisi
Alavere Põhikooli direktor

INTERVJUU ÕPETAJA RAINEGA

Marianne Lööke

1. Missugune oli Teie esmamulje Alavere põhikoolist?

Väike kool, sõbralikud inimesed (nii kooli juhtkond, õpetajad kui ka õpilased), olemas üsna head tingimused õpilastele õppimiseks ning töötajatele töötamiseks.

2. Milline tundus Teile esimene tund Alavere põhikooli õpilastega?

Nii nagu tund uute (minu jaoks uute) õpilastega ikka – veidi aega tutvumiseks, veidi mängu/õpireeglite kokkuleppimiseks-kehtestamiseks ning siis kohe härjal sarvist kinni – teadmisi püüdma.

3. Keda on Teie arvates lihtsam õpetada, kas rumalat, kes on sõnakuulelik, või tarka, kes ei viitsi kuulata? Miks?

Ma ei ole elus kunagi kaldunud liigitama inimesi eriliselt rumalateks või tarkadeks. Minu arust liigituvad inimesed rohkem elus adekvaatselt käituvateks ja mitteadekvaatselt käituvateks ning mitteadekvaatsel käitumisel on enamasti oma põhjus (või tavaliselt siis mitmed põhjused). Õppimise-õpetamise töö on alati kergem siis, kui ebaadekvaatse käitumise (või hoiakute) põhjused on teada ja soovitatavalt mõlemapoolselt enesele teadvustatud. Kõige raskem on õpetada inimest, kes ise ei taha põhjuse või teise tõttu õppida.

4. Rääkige natuke endast.

Iseendast on alati suhteliselt raske rääkida, sest iseendale oma pilgu läbi hinnangute andmine ei tarvitse alati just kõige objektiivsem olla. Kuid ilma hinnanguteta... Olen 48-aastane keskmine eesti mees, kõrgema haridusega, õpetajana töötanud praeguseks juba natuke kauem, kui see iseendale meeldiks (alates 1984 aastast). Elan Kose vallas, olen abielus, praegu kasvab peres 4 kooliealist last. Huvialasid on mitmeid, vahel on neist

esiplaanil üks, siis jälle teine. Siinkohal võiks huvialadest nimetada lugemist, pillimängu, ristsõnade lahendamist, mälumängu, vahelduva entusiasmiga kolleksioneerin raamatuid, postmarke, heliplaate. Väga meeldib oma kätega midagi valmis meisterdada – teha väiksemat mõõtu ehitustöid, ennistada mööblit jms.

5. Mis on Teie elumoto?

Väga raske küsimus. Inimene elab ju kogu aeg arenedes ning tema väärtushinnangud ja hoiakud on ka mingil määral muutuvad. Raske oleks ette kujutada inimest, kes elab ühe kindla moto järgi alates varasest noorusest kuni hilise pensionipõlveni... Samas on mul kindlasti välja kujunenud oma eluhoiakute ja väärtushinnangute kompleks, mida ma enamasti järgin ja mille järgi oma tegutsemisi-toimetusi püüan seada. Aga et kõike seda ühelauselise motona kirjeldada... arvan, et see pole võimalik... elu pole minu arvates nii lihtne ja ühepalgeline.

6. Kellena Te veel olete töötanud?

Asusin õpetajana tööle kohe peale kõrgkooli lõpetamist 1984. aastal, seega teisi pikemaajalisi ameteid mul õigupoolest

pole kunagi olnudki. Kõrgkooli praktikate ajal ja ka suvevaheaegadel olen proovinud ehitaja ametit (üliõpilasmalev), elektrimontööri ja autojuhi ameteid. Üle paarikümne aasta olen osalenud ka mitmete isetegevuslike muusikakollektiivide ridades, seega pole päris tundmatu ka pillimehe küllaltki raske töö.

7. Kelleks Te tahtsite saada lapsena?

Tõepoolest – päris täpselt ei mäletagi. Küllap ikka käisid peast läbi mõtted nagu kõikidel väikestel poistel, et autojuhiks... ja kosmonaudiks... ja... Alles keskkoolis õppides hakkas aeg-ajalt peast läbi käima mõte, et ka minust võiks kunagi äkki saada õpetaja.

8. Miks Te tahtsite saada keemia õpetajaks?

Reaalained sobisid mulle Kehra Keskkoolis õppides kogu aeg päris hästi, osalesin korduvalt olümpiaadidel ja huvitusin neist asjadest ehk natuke rohkem kui eakaaslased. Keskkooli lõpuklassis oli mul juba kindlalt selge, et minu tulevik on ilmselt moel või teisel seotud reaalineteaga, seepärast osalesin juba lõpuklassi ajal Tallinna Polütehnilise Instituudi ettevalmistuskursusel. Ilmselt oli aga see minu füüsikaõpetaja Olav Vinkmann, kelle eeskujust ja passiivsetest mõjudest lähtuvalt asusin Tartu Riiklikus Ülikoolis füüsikat õppima. Keemia ja füüsika on aga mõlemad loodusteadused, ehkki probleeme käsitletakse vahel mõnevõrra erinevatest vaatepunktidest lähtuvalt.

9. Mis võlub Teid keemia juures kõige rohkem?

Ilmselt see looduse ja ainetemaailma lõputu keerukus ja samal ajal ka harmoonilisus, millest üht osa on moel või teisel võimalik läbi loodusteaduste tunnetada.

10. Mis oli teie lemmikõppeaine lapsepõlves?

Nagu juba eelpool mainisin, siis lemmikuteks olid kindlasti reaalinete

(eelkõige füüsika), kuid nii naljakas kui see ka pole, oli kindlalt minu üheks lemmikaineks kirjandus. Lugesin juba koolieas üsna palju, kirjutasin üsna tublilt kirjandeid, osalesin noorte kõnemeeste võistlustel. Arvan, et just huvi kirjanduse vastu oli üheks põhjuseks, miks minust siiski lõpuks õpetaja sai.

11. Milline on naljakaim seik Teie õpetajaks olemise aja jooksul, mis on koolis või tundides juhtunud?

Eks ole neid naljakaid seiksid ikka vahel juhtunud. Arvan, et olen keskmisest pisut rohkem naljalembelisem inimene ja seetõttu oskan heast naljast vägagi lugu pidada. Siinkohal räägiksin aga siiski minu enesega seitsmendas klassis juhtunud loo esimesest tõsisemast kokkupuutest keemiaga.

Koolis oli parajasti hooaeg, kus noorte poiste suurmoeks olid miniatuursed taskuskantavad veepritsid. Soetasin ka endale siis ühe sellise – tegin selle mingist Saksa Demokraatlikust Vabariigist pärit sinisest plastikust liimituubist. Kallis liim rändas prügikasti ja kasutusele sai võetud umbes 100 milliliitrine peenikese auguga tuub, mis muutus paugupealt üsna kaugele ja täpselt tulistavaks veepritsiks. Keemia tunni ajal avastasin järsku, et prits on tühi ja otsustasin selle täita laual olevast katsekomplekti destilleeritud vee kolvist. Ma ei osanud aga oma halvimaski õudusunenäos ette näha, et keegi oli varasemalt vee sisse mingit happelist ollust kalkanud. Prits täidetud, suundusin uhkelt vahetundi ning nähes enda ees üht oma klassiõdede grupeeringut, otsustasin pritsi nende sukkadel katsetada. Ju need klassiõdede siis mulle ikka meeldisid, et ma nende tähelepanu kangesti kõita soovisin, aga niipalju mehelikku mõistust mul tookord veel ei olnud, et oma sümpaatiat neile suusõnaliselt väljendada. Tulemuseks olid viiel-kuuel tüdrukul jalga lagunenuid kallid importsukad. Milline skandaal sellele järgnes, seda ei taha siinkohal kohe

meenutadagi. Kuri klassijuhataja, õelad lapsevanemad, erakorraline lastevanemate koosolek, märkused, vanemate väljakutsumine, rahalised kohustused kannatanute ees – õudus missugune! Ja kõik ainult seetõttu, et olin asjaolude juhusliku kokkusattumuse ohver. Käesoleva aasta suvel toimus minu maakodus meie klassi kokkutulek – 30

aastat keskkooli lõpetamisest – ning see seik tuli kellelgi juhuslikult meelde ja arutusele. Ja alles nüüd said kallid klassiõed teada, et tegemist oli minu poolt etteplaanitsemata juhusega. Nalja kui palju!

INERVJUU ÕPETAJA HEIDIGA

Marianne Lööke

1. Kas on midagi muutunud võrreldes varasemaga, kui Te olite õpetaja Alavere Põhikoolis?

Olen koolist peaaegu 7 aastat eemal olnud. Lapsed, kellele ma varem tunde andsin, on ammu põhikooli lõpetanud. Nende asemel õpib koolis mitu klassitüüti uusi lapsi. Muutusi on ka õpetajate ridades. Ometi tundus koolimajja tulles kõik kuidagi kodune ja tuttav.

2. Millist õppeainet Te varem õpetasite?

Õpetasin ka varem inglise keelt.

3. Millised on erinevused praeguste õpilaste ja nende õpilaste vahel, keda varem õpetasite?

Kõige suurem erinevus on see, et praegused õpilased on nooremad kui endised. Varem õpetasin ma inglise keelt keskastme klassides (6. ja 7. klassis), praegu 3. klassis.

4. Milline tundus Teile esimene tund uuesti õpetajana Alavere Põhikoolis?

Pabistasin enne esimese tunni algust üsna kõvasti, kuid lapsed olid väga toredad ja tund möödus imekiiresti. Kõik lapsed tahavad inglise keelt õppida ja teevad kõvasti tööd.

5. Kuidas iseloomustaksite Alavere kooli õpilasi/õpetajaid?

Lapsed on nagu lapsed ikka: vahel paremad, vahel halvemad. Arvan, et enamus eesti koolide õpetajatest on väga tublid ja suure südamega inimesed. Nii see on ka meie koolis. Koolis ei saagi töötada hoolimatud ja ükskõiksed inimesed.

6. Mis on Teie elumoto?

Ela nii, et sa võiksid alati endale ja ka

teistele ausalt ja julgelt otsa vaadata.

7. Rääkige natuke endast.

Olen 36-aastane põline Alavere elanik. Kooli tulin tööle 1990. aasta sügisel. Kodus kasvavad mul 6-aastane tütar Hanna ja 4-aastane poeg Karl. Mulle meeldib aias nokitseda ja raamatuid lugeda.

8. Kellena Te veel olete töötanud/töötate?

Töötan Alavere lasteaias majandusjuhatajana.

9. Kelleks Te tahtsite saada lapsena?

Ma ei mäleta, kelleks ma päris väikese tüdrukuna saada tahtsin. Keskkoolis õppides tahtsin minna Tartu Ülikooli inglise keelt õppima. Paraku ei saanud ma tookord ülikooli sisse.

10. Kas Te olete õnnelik inimene?

Ma olen tõesti õnnelik inimene.

INTERVJUU ÕPETAJA LAURIGA

Marianne Lõoke

1. Kas on midagi muutunud võrreldes varasemaga, kui Te olite õpetaja Alavere Põhikoolis?

Panin tähele, et mõned tolleaegsed õpilased olid avaaktusel lastevanematena ja mõned kooli töötajatena. Koolimaja on kenamaks muutunud. Ka tajusin mõningaid muutusi õppetöö korralduses.

2. Millist õppeainet Te varem õpetasite?

Varem olin poiste tööõpetuse õpetaja.

3. Millised on erinevused praeguste õpilaste ja nende õpilaste vahel, keda varem õpetasite?

Õpilased on elavamad ja julgemad (et mitte öelda üleannetumad), suhted õpetaja ja õpilaste vahel on vabamad. Ühelt poolt võib see põhjustada distsipliiniprobleeme tunnis, kuid teisalt jälle aitab kaasa loova ja loomingulise töömeeleolu tekkimisele.

4. Milline tundus Teile esimene tund uuesti õpetajana Alavere Põhikoolis?

Mõtlesin endamisi, et lapsed, kes klassis istuvad, olid sel ajal veel sündimata, kui mina viimati õpetajana koolis olin. Kui aga tunniga pihta hakkasin, oli tunne, nagu polekski 14 aastat koolist eemal olnud.

5. Mis on Teie elumoto?

Ela ja ole nii, et ka teistele (sinu kõrval ja järel) jääks ruumi.

6. Kellena Te veel olete töötanud/töötate?

Olen töötanud Patendiametis. Praegu töötan AS-is Testfilm, mis tegeleb erinevaid elumustreid (inimeste ning maailma vahelised seoseid) käsitleva dokumentaalseriaali tootmisega.

7. Kelleks Te tahtsite saada lapsena?

Tegelikult ei teadnudki ma seda päris täpselt. Pääaegu iga päev oli mõni uus tahtmine, nagu lastel ikka (autojuhist

lendurini ja ehitajast leiutajani).

8. Miks Te tahtsite saada füüsika õpetajaks?

Füüsika on mulle alati meeldinud. Ta aitab väga hästi aru saada sellest mis ja miks meiega ja meie ümber toimub.

9. Mis oli Teie lemmik õppeaine, kui ise kooli käisite?

Kõige enam meeldisid mulle käsitöö ja kunstiõpetuse tunnid

10. Milline on kõige hullem temp, mis õpilased Teile teinud on?

Tõenäoliselt on need tembud alles tegemata, sest midagi väga vapustavat ei meenugi.

11. On äkki midagi, mida sooviksite öelda meie kooli õpilastele?

Katsuge meeles pidada, et koolis olete te eelkõige iseenda pärast. See mida teile siin õpetatakse, on tegelikult teile tarvilikum, kui te täna arvatagi oskate.

NOVAATA

Kelli Kuldvee

13. septembril toimus Tallinna noorte infokeskuse eestvedamisel Viru keskuse aatriumis iga-aastane teabepäev „Novaata 2007“ ehk NOorte VABA Aeg TALLinnas. Sinna olid lisaks noortele oodatud ka lapsevanemad, õpetajad ja teised noortega kokku puutuvad

5

inimesed, et tutvuda alanud õppeaastal pakutavate vaba aja sisustamise võimalustega.

Üritusest otsustas osa võtta umbes 20 Alavere ja 4 Kehra kooli õpilast.

Viru Keskuses võisime omal käel ringi vaadata. Meid paelusid erinevad esinejad, kes olid kohale tulnud. Näha võis hip-hoppijaid, breikareid, steppijaid, swingijaid ja teisi.

Jagati ka infot erinevate huvialade kohta. Kes soovis, võis lasta endale oma valitud pildiga märgi teha. Pildi võis leida ajakirjast või ise midagi paberile kritseldada.

Oleks tore, kui Novaata toimuks sagedamini kui kord aastas. Nii saaksid kõik huvilised kuulda ja näha palju uut ja huvitavat.

INTERVJUU ÕPETAJA NELEGA

Marianne Lõoke

1. Mis tunne on olla kolleeg endiste õpetajatega?

Hea kindel tunne, sest nad on mulle nii otseselt kui kaudselt nõu ja jõuga abiks.

2. Millised olid Teie esimesed emotsioonid, kui Teile pakuti õpetaja kohta Alavere Põhikoolis?

Jaa, tahan ikka tulla! Ei tea, kas ma ülikooli kõrvalt ikka jõuan... Kui õige prooviks?

3. Kas Teil oli kerge või raske pakkumist vastu võtta? Miks?

Raske, eelkõige oma pooleliolevate õpingute pärast Tartu Ülikoolis, kuid ka muude tegemiste pärast, mis mind tugevalt Tartuga on sidunud ja seovad.

4. Mis on Teie arvates tänaseks Alavere koolis paremaks, mis halvemaks muutunud?

Keeruline on vastata sellele küsimusele, igal ajal on omad head ja vead. „Minu ajal“ (st kui mina veel Alavere kooli õpilane olin) olid koolis teised inimesed, kes kooli nägu ja tegu kujundasid, nüüd on lisaks õpilastele ka paljud õpetajad vahetunud ning selles mõttes pole võimalik „endisi“ ja praeguseid aegu võrrelda. Loomulikult on tore, et koolis ilus remont on tehtud ning muuhulgas arvuti klass tasemel varustuse saanud on.

5. Milline tundus Teile esimene tund õpetajana Alavere Põhikoolis?

Oeh, emotsioonid on veel praegu iga päev nii uued ja suured, et esimene päev juba peaaegu meelest läinud. Oli ja on praegugi selline põnev tunne, sest kõik klassid on nii erinevad, et iga klassi ees pean etendama natuke erinevat rolli.

6. Miks Te tahtsite saada just inglise keele õpetajaks?

Ei tahtnudki just inglise keele õpetajaks, asi oli rohkem võimalikes valikutes. Põhikohaga õpin esimese ja teise

kooliastme õpetajaks, meie erialal tuleb aga valida ka lisaeriala. Valida sai inglise ja saksa keele, käsitöö ja kunstiopetuse vahel. Keeled on mulle alati õige pisut rohkem „mokkamööda“ olnud, seetõttu alustasingi nendest. Saksa keel on nüüdseks natuke soiku jäänud, sest keelte loengute ajad kippusid kattuma ning otsustasin, et parem teha ühte asja korralikult kui kahte asja üle jala.

7. Millal peaks Teie arvates inglise keele õppimisega alustama?

Olen seda meelt, et kui on võimalus ja lastele meeldib, siis võiks inglise keelega tegemist teha juba lasteaias, seda aga ainult väga lihtsal tasemel ja mängulises vormis, et lapsed harjuksid uutmoodi keelekõlaga ning et neil tekiks ja püsiks huvi keele õppimise vastu. Õppimisele sõna tõsisemas mõttes võiks olenevalt laste arengust üle minna ehk esimese klassi lõpus-teise alguses, kuid ka siis ei tohiks mängimist unustada.

8. Mis oli Teie lemmikõppeaine lapsepõlves?

Oi, neid ikka oli: emakeel ja kodulugu, ka kehaline – kui just pargis jooksmas või teatevõistlust tegema ei pidanud; hiljem inglise keel ja kirjandus ning sõltuvalt teemast bioloogia.

9. Mis on Teie elumoto?

No sel teemal võiks lausa kirjandi kirjutada... „Iseendaga rahu – maailmaga rahu“ kõlab näiteks täna mõnusalt naljakalt hästi.

10. Mida Te inimestes austate ja armastate?

Ka teistes inimestes austan väga austust maailma vastu.

11. Kas Te olete õnnelik inimene?

Aukartusest elu ees oleks eitav vastus siinkohal tänamatu.

ÕPILASTE ARVAMUSI UUTEST ÕPETAJATEST

Raine Savolainen:

- Jõrgen: Naljamees.
- Teele: Omamoodi iseloomuga õpetaja! Huumorisoonega õpetaja!
- Keili: Saab palju nalja, kuigi on ka väga range.
- Ragnar: Õpetab keemiat väga hästi, kõik saab selgeks.
- Kelli: Kehtestas end kohe algul. Muhe õps ☺
- Talvi: Hästi lahe õpetaja. Viskab tunnis päris palju nalja.
- Kõva mees, õpetab VÄGA hästi ja temaga saab hullult nalja.
- Hea hindamismoodus.

Heidi Vaarmann

(3. klassi arvamused)

- Hea, tore.

- Tore ja lõbus ja viisakas.
- Tore, ilus, lahe sell.
- Kuri, väga kuri.
- Hea.
- Ta on väga hea ja mu parima sõbra ema ja parim õpetaja koolis.
- Tore, lahe, hea, väga hea.

Laur Leetjõe:

- Jõrgen: Vinge õps!
- Teele: Omamoodi kihvt õpetaja!
- Keili: Tark.
- Ragnar: Päris hea õpetaja. Õpetab päris hästi.
- Kelli: Ta pole üldse karm, sihuke naljakas küll.
- Talvi: Vaikne ja rahulik õpetaja.
- Enamvähem, natuke igavad tunnid on, aga elab üle.
- Ja päris hää õps.

Nele Gellert:

- Jõrgen: Hea õpetaja
- Teele: Abivalmis ja hooliv õpetaja. Seletab hästi!
- Keili: Lahe, kuigi annab vahel liiga palju õppida.
- Ragnar: Igav õpetaja, ei luba üldse tunnis juttu rääkida.
- Kelli: Ta on hästi kena ja sõbralik. Väga hea õpetaja.
- Talvi: Veidi karm, aga samas hea õpetaja.
- Ei meeldi, ei saa nalja üldse ja nii palju jäetakse kodus õppida.
- Suht hea õps!

REIS PALAMUSELE JA ELISTVERE LOOMAPARKI

Marian Lepp, Viola Melih, Merily Kombe

28. septembril käisime 2, 3, 4, 5, klassiga Palamusel ja Elistveres.

Palamusel jutustas giid meile „Kevade” tegelastest, eriti selle autorist Oskar Lutsust, kelle kirjutatud on ka „Suvi”, „Sügis” ja „Talv”. Ta rääkis ka Joosep Tootsist, Raja Teelest, köstrist, keda hüüti Julk-Jüriks, ja õpetaja Laurist.

Me vaatasime filmi, mis rääkis „Kevade” tegelastest ja näitlejad omakorda meenutasid „Kevade”, „Talve” ja „Suve” tegemist. Veel nägime klassiruumi, kus olid hoopis teistsugused õppelauad, kui meil koolis – lauaplaadid olid kaldu ja pinki mahtus istuma neli last kõrvuti. Giid näitas meile ka poiste magamistuba, kus oli

palju voodeid ja inimeste kujud. Samuti nägime köstri tuba, mis oli tagasihoidlik, kuid ilus. Seal oli suur vanaaegne grammofon. Õues oli näha järve peal see parv, mille Tõnisson ära uputas. Oli võimalik ka ragulkaga lasta, kuid enamuse ei saanud pihta.

Palamuselt sõitsime edasi Elistvere loomaparki. Seal said 2. ja 3. klass ühe ning 4. ja 5. klass teise giidi. Loomapargis olid oravad, küülikud, faasanid, tuvid, kits, põhjapõder, rebased, kährikud, karu, ilvesed, piisonid, metssead, rotid, hirved.

Pärast ekskursiooni võis meenete poest osta loomapiltidega kleepse, väikeseid kotikesi ning fotosid loomadest.

9. KLASSI ARVAMUSI ÕPETAJATEPÄEVAST

Koolileht uuris pärast õpetajatepäeva 9. klassilt, mis mulje neile õpetaja-ametist jäi – eranditult kõigile meeldis õpetaja olla! Lisaks esitasime õpetajatepäeval ametis olnud noortele järgmised küsimused:

1. Kuidas hindad ennast õpetajana?
2. Missuguse positiivse teadmise või kogemuse andis sulle õpetajatepäev?
3. Missuguse negatiivse teadmise või kogemuse andis sulle õpetajatepäev?

Kehalise kasvatus õpetajad

1. *Ma arvan, et 5-
*Oli lahe olla lihtsalt.
3. *Ei saanud negatiivset kogemust.
*Et õpetajal peavad olema raudsed närvid.

Alklasside õpetaja Helle

1. Mina olin tore ja viisakas õpetaja.
2. Et lastega peab käituma korralikult ja olema range nende suhtes, et nad kuulaks.
3. Et õpetaja peab alati igal pool kiiresti ja õigeaegselt olema. Ja ei saa üldse puhata lastest.

Inglise keele õpetaja

1. Kahju ainult, et see kogemus jäi nii lühikeseks.
2. Sain tunda seda, mida tunnevad õpetajad. Ja minu jaoks oli see tore tunne ja kogemus.
3. Sain aru, et vanemate klassidega tuleb kasutada kavalust, et nad tunnis korralikult oleks. Minul jäi sellest kavalusest puudu.

Eesti keele õpetajad

1. *Ma arvan, et mul läks päris hästi õpetamine.
*Mina olen väga-väga kindel, et on paremaid ☺
2. Tegelikult on väga hea õpetada õpilasi, kes tahavad õppida, aga samas mulle meeldib, kui on lapsi, kes lollitavad ja kellega saab pahandada ☺
3. *Negatiivseid kogemusi, hm, see kui terve klass arvab, et enam ei õpi ja jooksevad ringi, see ei olnud üldse tore.
*Ma sain aru, et õpetajate amet polegi nii kerge kui paistab.

Bioloogia õpetaja

1. Normaalselt hindan ennast!
2. Et õpetaja polegi nii lihtne olla!
3. Õpetajaks suurena saada ei tahagi!

Klassiõpetajad 2.klassis

1. Tegelikult ma arvan, et olin liiga leebe õpetaja.
2. *Kui õpetajatepäev kestaks kauem, siis saaks positiivseid teadmisi ja kogemusi rohkem, aga praegu sain olla õpilastest üle/tähtsamal kohal.
*Mulle meeldis, et õpilased on tublid ja et nad kuulavad sind.
3. *Õnneks ei olnud sellised kogemusi.
*Mulle jälle tundus, et õpetaja töö on ka pisut raske, eriti tunde ette valmistada.

Vene keele õpetaja

1. Oma vene keele oskuste järgi sain enda arust hästi hakkama. Üldiselt arvan, et ma õpetajaks ei sobi.
2. Sain proovida, kuidas on olla õpetaja.
3. Tundsin enda peal, kuidas on, kui tunnis ei ole distsipliini. Väga raske oli olla klassis, kus see puudus.

Ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetaja

1. Olin range õpetaja, aga hea.
2. Oli hea endast väiksemaid kamandada. Mida väiksem klass, seda paremini nad sõna kuulasid.
3. Negatiivne oli see, et suuremad klassid ei tahtnud sõna kuulata.

Loodusõpetuse õpetaja

1. Kui õiged õpetajad annavad materjali ette, siis on ju lihtne
2. Ei tasu tunnis ise lollitada.
3. Midagi negatiivset polnud.

Matemaatika õpetajad

1. *Ma olen oma arust väga hea õpetaja.
*Ma arvan, et sain hakkama küll.
2. *Seda, et klass töötas vaikselt kaasa ja ei esitanud liigseid küsimusi!
*Vahetundides ei pidanud kuskil nurgas olema, vaid saime olla õpetajate toas.
3. See, et mõned sülitavad matemaatika peale.

HÕIMUPÄEV

Katrin Kruusement

18. oktoobril tähistati Alavere koolis hõimupäeva. Sel puhul külastas meie kooli Ungarist pärit rahvamuusikaansambel Üli, mille tuumiku moodustavad ungari ühe tuntuima rahvamuusikakoguja, -uurija ja flöödimängija Zoltán Juhászi lapsed.

Meie kooliperele lauldi nukraid rahvalaule, mängiti rütmikaid pillilugusid ja tantsiti hoogsaid tantse. Kaasa said lüüa ka osad meie kooli õpilased. Mängiti kahte erinevat pilli ja räägiti ka Ungarlaste harjumustest ja elust. Lisaks näitasid ungarlased meile pilte oma kodumaa ümbrusest ja rahvast.

Ungari keelest aitas aru saada giid.